

व्यजनं

व्यञ्जना

व्यञ्जना

सवन्ममः । इति श्रीपरस्वामी । यथा, भाग-
वते । ३ । १६ । ५ ।

“तं व्यचक्रं इतिनाधनेन
स्वपावेदस्तुखेन विवर्णमानम् ॥”

पुं, विष्णुः । यथा,—

“प्रयहो नियहो अयो नैकशङ्को गदायजः ।”

इति तस्य सङ्गनामस्तोत्रम् ।

अङ्गः, पुं, (विज्ञतानि अङ्गानि यस्य ।) भेकः ।

इति मेदिनी । (विज्ञतानि अङ्गानि यस्मात् ।)

सुखरोगविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—

“क्रोधायासप्रकृपितो वायुः पिप्पेन संयुतः ।

सुखमागम्य सङ्घा मङ्गलं विवृण्वत्यतः ।

नीरुजं तदुक्तं श्लाघं सुखे अङ्गं तमादिशेत् ॥”

इति माधवकरः ॥७॥

तस्य चिकित्सा ।

“बटाङ्कुरा मकराच प्रवेपाङ्गनाशनः ।

अङ्गे मङ्गुडया वेपः प्रशक्तो मधुसुक्तया ॥

अथवा वेपमं प्रक्षलं प्रशस्य रुधिरेश च ।

जातीपलस्य लेपस्तु हरेदङ्गच भोजिकाम् ।

वटस्य पाकूपनानि मानती रक्तपन्दनम् ।

कुङ्कं कालीयकं गोध्रं अभिर्जेषं प्रयोजयेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(नि, विगतं अङ्गं यस्य ।) हीनाङ्गः । इति

मेदिनी । (यथा, महाभारते । १ । १६ । २० ।

“यद्येनमपि मातस्त्वं मामिवाङ्गविमेदनात् ।

न करिष्यस्यन्नङ्गं वा अङ्गं वापि यश्चिन्तयम् ॥”

अङ्गः, नि, अङ्गनाया बोधोऽर्थः । यथा,—

“वाचोऽर्थाभिधया बोधो लक्ष्यो लक्षयया मतः ।

अङ्गो अङ्गनाया ताः स्तुतिषः शब्दस्य शक्तयः ॥”

इति साहित्यदर्पणे २ परिच्छेदः ।

अच, शि आने । सम्बन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(तुदा०-कुटा०-पर०-वक०-सेट् ।) आचम्बलः ।

श, विचति सतं खलः । कुलयति इत्यर्थः ।

अविचीतु विवाच । इति दुर्गादासः ॥

अचः, पुं, (अचत्वेनेति । वि + अच + “गोचर-
वचरेति ।” ३ । ३ । ११६ । इति घञ् । निपा-
तमादजेवैषणपोरिति वीभावो न भवति ।)

अचनम् । विपूर्वाचधातोर्नप्रत्ययेन निव्यञ्ज-
मितम् ।

अचनं, स्त्री, (अचत्वेनेति । वि + अच + क्युट् ।

‘वा वौ ।’ ३।१।७० इति पञ्चे वीभावो नास्ति ।)

तालदहनकम् । इत्यमरः । पाखा इति भाषा ।

(यथा, ऋतुसंहारे । १ । ८ ।

“सचन्दनाम्बुअनोद्भवानिजेः

सहारवटिस्तनमङ्गलाप्येः ।

सवलतीकाकलिगीतविस्रैः

प्रमुष्यते सुप दवाय मन्वयः ॥”

अस्य सामान्यगुणः । ऋक्षादाहृत्वाचर्म्म-
अमनाशिलम् । तालव्यजनगुणः । त्रिदोषशम-
नम् । लघुत्वञ्च । वंशव्यजनगुणः । रूच-
त्वम् । उष्णत्वम् । वायुपित्तकारित्वञ्च । वैच-
रस्यमयूरपुष्पव्यजनगुणः । त्रिदोषनाशिलम् ।

बालव्यजनगुणः । तेजस्करत्वम् । मचिकादि-
निवारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

अङ्गकः, पुं, (अचत्वेनेति । वि + अच + क्युट् ।)

अभिनयः । इत्यमरः । हे हृत्प्रतलोघादि-
भावाभिवाङ्गके । अचत्वेनेति अङ्गकः । अचनञ्च

अचि गति अचये अकः । आङ्गिकवात्तिक-
वाचिकाहाय्येमेदात् वाङ्गकस्तुम्बिधः । अभि-
सुखं नीयते अर्थाऽनेन इति अभिनयः । नो च

प्रापये अच । हस्तादिभिः शब्दघातादिखचन-
मभिनयः । घटाद्याकारखचकं करादिस्थान-
मभिनयः इत्यर्थेऽपि । इति भरतः ॥ वाङ्गनया

प्रतिपादकः । (यथा, साहित्यदर्पणे । २।३१।

“अभिधादिनयोपाधिवैशिष्ट्यान्निविधो मतः ।

शब्दोऽपि वाचकस्तद्गुणको वाङ्गकस्तथा ॥”

प्रकाशके, नि, यथा, मधुः । २ । ६८ ।

“उत्पत्तिवाङ्गकः प्रययः कर्मयोगं निबोधत ॥”

अङ्गनं, स्त्री, (अचत्वेनेति अचत्वेनेति अचत्वेनेति-
नेनेति । वि + अङ्ग + क्युट् ।) अन्वोपकरणम् ।

तत्तु स्वपशाकादि । इति राजनिघण्टुः । तत्प-
र्यायः । तेमनम् २ निष्ठानम् ३ । इत्यमरः ॥

तेमः ४ । इति शब्दरत्नावली । (यथा, ऋग्वेदे ।

८ । ६० । २ ।

“आनो भर अङ्गनं गामचमभ्यङ्गनम् ॥”

अस्य गुणाः ।

“अङ्गनं शाकमस्याखं हृत्तं हृत्त्वञ्च पुष्टिदम् ।

द्रव्ये च येन येनेह अङ्गनं मनुस्यमाचयोः ।

तस्य तस्य तयोश्चेत्तदुगुणदोषैर्विभावयेत् ॥”

इति राजवल्लभः ॥

अङ्गनविधेयगुणाः तत्तच्छब्दे द्रष्टव्याः ॥७॥

पिङ्गम् । (अङ्गना । यथा, साहित्यदर्पणे । ३।५६।

“अवाच्यत्वादिकं तस्य वक्ष्ये अङ्गनरूपके ॥”

अङ्गम् । (यथा, महाभारते । १ । १५८ । ३४ ।

“कुन एष परित्कृतं सुतं शस्त्रान्यहं खयम् ।

बालमश्रीप्रवयसमजातअङ्गनात्तमित् ॥”

अवयवः । इति मेदिनी । स्त्रीयुसधो-
रशुद्धदेशः । स तु उपलब्धः । अङ्गमाचकम् ।

स तु ककारादिचकारान्तवर्षः । इति धरणिः ।

(यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ६४० ।

“सत्त्वर्थे ट्यगर्थायाः स्वरअङ्गनसंहतेः ।

क्रमेण तेनैवाटित्यर्थमकं विनिगद्यते ॥”

अङ्गना, स्त्री, (वि + अङ्ग + क्विप् + युच् । टाप् ।)

शब्दस्य दृतिविशेषः । तस्या लक्षणं यथा,—

“विरतास्त्रभिधाद्यास्तु यथार्थो बोध्यतेऽपरः ।

वा दृतिर्यङ्गना नाम शब्दस्वार्थादिकस्य च ॥”

शब्दबुद्धिकर्मणां विरम्य आपाराभाव इति

नयेनाभिधा लक्षणा तात्पर्याख्यास्तु तिस्रस्तु

दृतिस्तु स्वं स्वमथं बोधयित्वा उपचीत्वास्तु

यथाबोधोर्धो बोध्यते वा शब्दस्वार्थस्य प्रकृति-

प्रत्ययादेश्च दृतिर्यङ्गन-ध्वनन-गमन-प्रत्यायना-

दिशपदेशविधया अङ्गना नाम । तत्र ।

“अभिधानलक्षणायां शब्दस्य अङ्गना द्विधा ॥”

अभिधानलक्षणायां ।

“अनेकार्थस्य शब्दस्य संयोगादोर्नियन्तते ।
एकत्रार्थेऽन्यथीहेतुर्वाङ्गना साभिधानया ॥”

आदिशब्दादिप्रयोगादयः । उक्तं हि ।

“संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्ये विरोधिता ।

अर्थः प्रकरत्वं लिङ्गं शब्दस्यागम्यस्य वन्निधिः ॥

सामर्थ्यमौचित्यो देशः कालो यत्किः खरादयः ।

शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्तुतिहेतवः ।”

इति ॥

सशब्दचक्रो हरिरित्यत्र शब्दचक्रसंयोगेन हरि-

शब्दो विष्णुमेवाभिधत्ते । अशब्दचक्रो हरिरिति

तद्वियोगेन तमेव । भीमान्नाविति अङ्गनः

पार्थः । कर्मान्नाविति कर्मः स्तनपुत्रः । स्यात्क-

वन्दे भवच्छिदे इति स्यात्कः शिवः । सर्व-

जानाति देव इति देवो भवान् । कुपितो मकर-

ध्वजः इति मकरध्वजः कामः । देवः पुरारि-

रिति पुरारिः शिवः । मधुना मत्तः पिक इति

मधुर्वचनः । पातु वो दयितासुखमिति सुखं

वांसुखम् । विभाति गगने चक्रः इति चक्रः

शूरी । निशि चित्रभासुरिति चित्रभासुर्वह्निः ।

भाति रथाङ्गमिति नपुंसकयत्क्या रथाङ्गं चक्रम् ।

खरस्तु वेद एव विशेषप्रतीतिज्ञान काव्य इति

तस्य विषये नोदाहृतम् । रश्च केऽप्यसहमाना

आहुः खरोऽपि काकादिरूपः काये विशेष-

प्रतीतिज्ञदेव । उदात्तादिरूपोऽपि तुनेः

पाठोक्तदिशा शृङ्गारादिरवविशेषप्रतीतिज्ञदे-

वेति । एतद्विषये उदाहरणमुचितमेव इति

तत्र तथाहि खराः काकादय उदात्तादयो वा

वाङ्मरूपमेव विशेषं प्रलाययन्ति न खलु प्रल-

तोक्तमनेकार्थशब्दस्यैकार्थनियन्त्ररूपं विशेष-

वम् । किञ्च यदि यत्र कश्चिदेकार्थशब्दानां

प्रकरणादिनियमाभावादनियन्त्रितयोरप्यर्थयो-

रनुत्पत्त्यस्यैव शब्देनैकत्र नियमनं वाच्यं तदा

तथाविधस्यैव श्लेषानङ्गीकारप्रसङ्गः न च तथा

अतएवाहुः श्लेषनिरूपणप्रसङ्गादे कार्थमात्रे

खरो न गम्यते इति च नय इत्यल्लुपजीवानां

मान्यानां व्याख्यानेषु कटाक्षनिर्दिष्टेव । आदि-

शब्दादेतावन्नाचक्रनीत्यादौ हस्तादिचेटा-

दिभिः सनादीनां कमलकोरकाटाकारत्वम् ।

एवमेकस्मिन्तर्थाभिधया नियन्त्रिते वा शब्द-

स्यान्वार्थबुद्धिहेतुः शक्तिः वा अभिधानलक्षणा

वाङ्मना । यथा मम तातपादानां महापात-

चतुर्दशभाषावारविनाशिनोसुखङ्गमहाकवी-

चरश्रीचन्द्रखरयान्त्रिविद्यहिकाबाभूम् ।

“दुर्गाङ्गित्वविषयो मनसिर्जं संमील्यस्तेजसा

श्रीद्वन्द्वलक्ष्मणो यहीतगरिमा विचग्वहो

भोगिभिः ।

नक्षत्रशक्तैश्चबो गिरिगुरौ गाढां रविं

धारयन् ।

गामाक्रम्य विभूतिभूषिततनू राजकुलमावलम्बः ॥”

अत्र प्रकरणेनाभिधया उमावलम्बशब्दस्य

उमानाप्ती महादेवी तदङ्गभभासुदेवशृपति-

रूपेऽर्थे नियन्त्रिते अङ्गनयेव गौरीवल्गभरूपो-